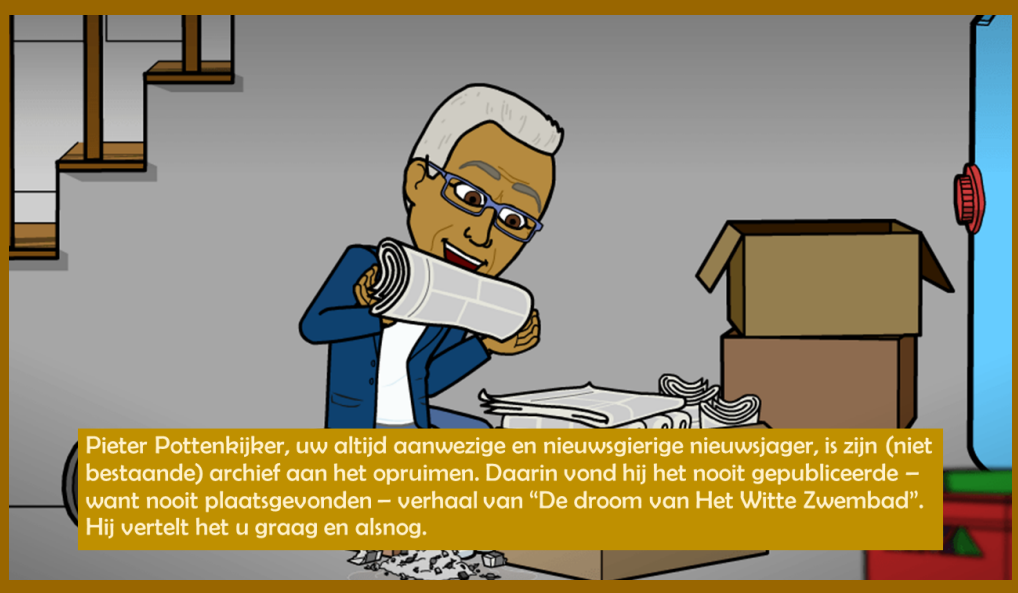
Pieter Pottenkijker - De droom van het Witte Zwembad

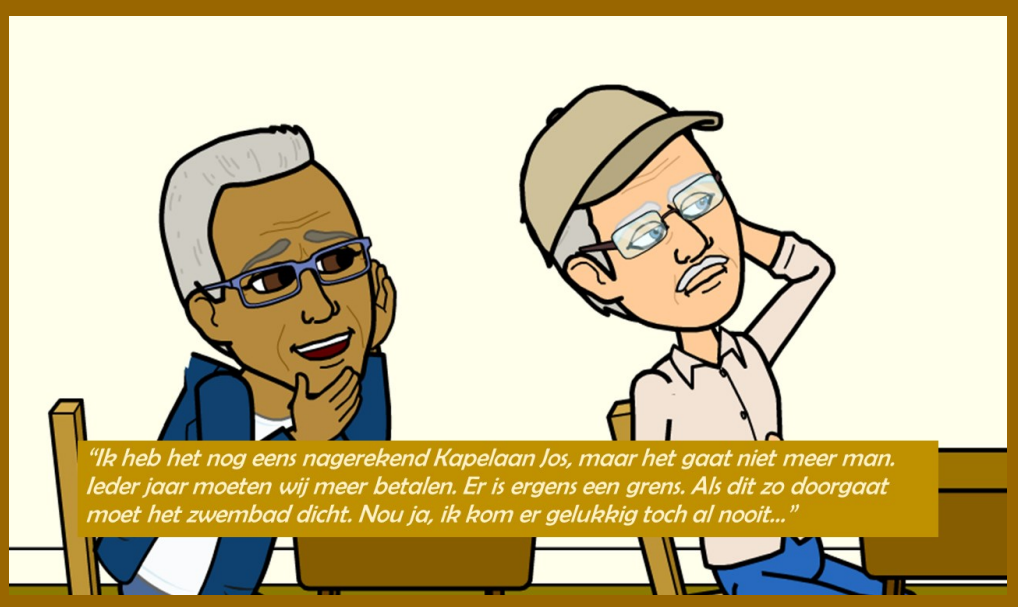

Pieter Pottenkijker - De droom van het Witte Zwembad

Pieter Pottenkijker - De droom van het Witte Zwembad

Pieter Pottenkijker - De droom van het Witte Zwembad

Donderdagochtend 11 uur

In het praathuis van Des Arcades treffen we het Heerschap, Kapelaan Jos, de staatsraad, enkele betrouwbare campinggasten en een stipt op tijd gearriveerde Praatgraag en zijn Architect.

Een week later, opnieuw in het praathuis op Des Arcades. Het gezelschap bestaat uit dezelfde personen die we hier een week geleden ook aantroffen.

Praatgraag oreert: *"Mijne heren, vóór ik u wat laat zien, wil ik alvast verklappen dat er op dit moment 70% van de beschikbare suites is verkocht."*

Hij oogst bewonderend en instemmend gemompel bij de aanwezigen.

"We hebben even overwogen (ondertussen worden maquette en tekeningen uitgepakt) *om het hotel flink wat groter te maken. Dat zou betekenen dat het zwemparadijs een ietsje kleiner wordt. Maar dat zijn details waar we later nog op terugkomen."*

De aandacht van het gezelschap is inmiddels al lang niet meer bij Praatgraag zijn woordenbrij, die het zaaltje vult. Nee, met rode wangen kijkt iedereen naar de werkelijk schitterende maquette die als een edelsteen midden op het groende tafelkleed staat te glinsteren en te fonkelen. Al dat glas, al dat groen, die prachtige spierwitte muren en al die verrukkelijke parkeerplaatsen! Dit is pas een écht 5-Sterren Paradijs.

"Praatgraag, u hebt onze stoutste verwachtingen overtroffen", begint het Heerschap.

"In één woord schitterend en ik weet zeker dat ik hiermee ook de mening van de andere aanwezigen vertolk. Dus, wat ons betreft...en ach, met die cijfers en berekeningen zal het ook wel snor zitten."

Weken later...

"Heerschap," vraagt Kapelaan Jos, *"hebben we alweer eens iets vernomen van onze vrienden Kletskop & Praatgraag b.v.?"*

"Nee, Kapelaan Jos, niet officieel, maar we zullen ze volgende maand de contracten sturen. Daar moet natuurlijk wat op gestudeerd worden, maar ik verwacht ze - en dat zal ik ook uitdrukkelijk vermelden – op zijn laatst uiterlijk ongeveer begin volgende maand terug."

Het is herfst 1988.

Gierend gure windvlagen blazen witte schuimkoppen over het groene water van het campingven. Het is koud op de kant.

Binnen, in het gezellige vergaderzaaltje van het praathuis zit een klein gezelschap gebogen over de allernieuwste tekeningen van Het Hotel.

Het zijn het Heerschap, Kapelaan Jos, de staatsraad, een paar betrouwbare campinggasten, Kletskop & Praatgraag bv en de aannemer.

Ze nemen de laatste ontwikkelingen door en besluiten: eind 1988 – en dat is het zal bijna – slopen ze het zwembad en lente 1990 openen ze Het Hotel.

"Heren, daar heffen wij een glas op!", besluit het Heerschap.

"En het geld? De helft van de afkoopsom bij de sloop, zeg 1 miljoen?

Ach, details..."

Maar de vijand slaapt nooit en de tegenstanders van Heerschaps prachtige plannen zijn in obscure tentjes aan wrakke tafels bij schamel kaarslicht hun snode bezwaarschrift aan het schrijven.

We hebben het hier, zoals iedereen begrijpt, over de aanhangers van de zogenoemde vereniging "Oud Des Arcades". Met mooie woorden en steekhoudende argumenten proberen zij "instanties" op te hitsen tegen het Heerschap. Met alle mogelijke middelen willen ze Heerschap beentje lichten.

Moge Hij geven dat dat hun niet lukt!

30 december 1988

Kletskop & Praatgraag zitten samen bij elkander:

"Jammer dat we de financiering nog niet rond hebben, anders waren we allang begonnen. En, we moeten natuurlijk de bouwvergunning nog hebben."

Pieter Pottenkijker - De droom van het Witte Zwembad

1989

Dit wordt een gelukkig jaar.

Iedereen heeft dat iedereen toegewenst en het dreigt nog uit te komen ook.

Want, op 12 januari wordt de bouwvergunning voor Het Hotel verleend.

"Onmiddellijk Praatgraag bellen staatsraad. Nee, wacht maar, ik doe het zelf wel!", ijsbeert het Heerschap.

"Meneer Praatgraag, de bouwvergunning is binnen, nu alleen nog dat ene gemene bezwaarschrift van "Oud Des Arcades" niet-ontvankelijk laten verklaren.

Dus wat ons betreft kunt u de laatste voorbereidingen treffen."

April 1989 - Een historische datum

Allen die zo nauw betrokken zijn geweest bij de voorbereidingen van de bouw van Het Hotel, het Heerschap, Kapelaan Jos, de staatsraad en de betrouwbare campinggasten, zitten weer gezellig bij elkaar in het knusse praathuis.

Alle bezwaarschriften, ook dat geniepige achterbakse van "Oud Des Arcades" over de verstoring van een beschermd campinggezicht, zijn ongegrond gebleken.

"Zie je nou wel Kapelaan Jos? Bangebroek!", schampert het Heerschap.

"Waar blijft Praatgraag toch? Kapelaan Jos, wil jij onze vrienden van Kletskop & Praatgraag bv even bellen?"

Hebben ze oponthoud onderweg? Last van een lichte ongesteldheid? Zijn de emoties ze even te veel geworden? Mis...!!!

In de kantoren van Kletskop & Praatgraag bv heerst een beetje verdrietige stemming. Ondanks alle inspanningen, een perfecte verkoopcampagne en het mooie weer, blijkt er weinig animo voor *'aantrekkelijke investering met hoog rendement'* te zijn.

Dus weer nieuwe plannen, weer nieuwe partners en weer een bespreking met het Heerschap c.s.

Mei 1989

We schrijven inmiddels 30 mei 1989 en we treffen tijdens een gezellige bijeenkomst in ons praathuis naast de oude bekenden ook wat nieuwe gezichten. Praatgraag, zijn accountant, die overleg pleegt met nieuwe financiers, een nieuwe hotelmanager (zegt de naam Whisky Ria u iets? Dat dacht ik ook) een nieuwe aannemer en de nieuwste plannen. Maar er mag dit keer a-b-s-o-l-u-u-t niets naar de pers uitlekken.

Mei 1989

De weken verstrijken.

"Het gaat goed met het plan", weet het Heerschap te melden. *"Op 14 september 198 is een verkoopresultaat van 70% gehaald. Maar, mondje dicht."*

Mei 1989

"Dit, deze combinatie" horen we Praatgraag zeggen, "is eigenlijk meer een droomhuwelijk. Kletskop & Praatgraag, BouwSyndicaat, Whisky Ria Hotelmanagement, een louche accountant en een prima aannemer. Dit moet slagen. U weet dat inmiddels 2/3 van de beschikbare kamers, suites en appartementen zijn verkocht? Meer zeg ik niet."

Dan, de donkere dagen voor Kerstmis....

Kletskop & Praatgraag zijn (excusez le mot) vreselijk belazerd door hun verkoopbureau. Ondanks alle opties, splitsing en contractvorming staan ze weer met lege handen.

En hoe vertel je dat de campingasten?

"Het is toch om te huilen Kapelaan Jos. Wat begon als een mooie droom dreigt een nachtmerrie voor mij te worden. In plaats van geëerd te worden als de Slimste zelfbenoemde Burgermeester van Des Arcades lacht straks iedereen mij uit. En jij staat er maar bij en doet niets. Alles, alles moet ik ook alleen doen!"

Pieter Pottenkijker - De droom van het Witte Zwembad

Pieter Pottenkijker - De droom van het Witte Zwembad

Praatgraag: *"Kijk, die kleine correcties zijn een gevolg van gewijzigde omstandigheden. Iedereen kent ze nietwaar? Kredietvervaging, renteverhoging, afvallige kopers, locatieverwijzing. En nu hebben we hier, tussen paradijs en congres, heel sjiek een privékliniek. Het tropisch zwembad wordt een ietsje kleiner, maar een voordeel is dat er dan ook minder mensen in kunnen."*

Het Heerschap:

"Ja, als het niet anders kan!

En, meneer Praatgraag zou u zo vriendelijk willen zijn volgende week hier in Des Arcades voor alle campinggasten een toelichting te komen geven op deze laatste plannen.

En misschien zijn er zelfs nog wel wat vragen."

14 mei 1991

Alle campinggasten van Des Arcades hebben zich verzameld in het praathuis als de heer Praatgraag arriveert.

Het beloofd een interessante dag te worden. Of niet natuurlijk.

"Mijne dames en heren, hartelijk welkom", zingzegt het Heerschap vrolijk, *"Eindelijk is het dan zover, dat we ons volledige en definitieve plan aan u kunnen voorleggen en wie kan dat beter doen dan onze expert, de heer Praatgraag."*

Een bescheiden applaus klinkt als hij het verhoogje beklimt en begint.

"Zoals het Heerschap al zei, hier voor ons ligt het definitieve Hotelplan Des Arcades. Na jaren van schaven en schrappen zijn we nu toe aan bouwen. Hoe gaat het hele complex eruitzien. Welnu, we spreken hier over een volwaardig 4 sterren hotel met...."

En zo emmert Praatgraag zijn tijd vol met marktsegmenten, congresgebeuren, zwemgebeuren, hotelservice, medisch centrum met gegenereerde kamerbezetting, het sauna/fitnessgebeuren, prijsvorming en de poten waar het hotel op draait, de toeristenpoot, de zakenpoot, de medische poot en de, later in gezamenlijk overleg, in te vullen facultatieve poot.

En dan komt nú het moment waarop de campinggasten jaren hebben gewacht. Nu komen de heldere antwoorden op de al lang niet gestelde vragen.

Nú komt er een einde aan alle onzekerheid van de afgelopen jaren.

En dan branden de vragenstellers los.

Vraag:

"Wat is het tijdstip waarop begonnen wordt met de bouw?"

Praatgraag:

"Na de bouwvakvakantie (1991) en dat moet wel, want we willen voorjaar 1993 open."

Vraag:

"Het tropisch zwemparadijs is in de loop der jaren steeds kleiner geworden. Wordt het nog wel een paradijs, blijft het nog wel tropisch en kun je er nog wel in zwemmen?"

Praatgraag:

"Het complex is toch altijd nog zo'n 40 meter doorsnee, dat is de oppervlakte van 1257 vierkante meter en dat komt dus neer op zo'n 14 x 14 centimeter water voor elke campinggast van Des Arcades. En als ze dan allemaal tegelijk komen krijg je tropische temperaturen hoor, dat kan ik u wel verzekeren hahahaha...O, sorry."

Vraag:

"Wat wordt de toegangsprijs voor het bad, als je niet in het hotel logeert?"

Praatgraag:

"Tja, dat weten we nog niet echt. We hebben er ontzettend veel in geïnvesteerd en dat moet er wel uit. Maar het blijft betaalbaar. Ik schat dat het niet meer wordt dan zo'n gulden of 40 all-in."

Pieter Pottenkijker - De droom van het Witte Zwembad

Pieter Pottenkijker - De droom van het Witte Zwembad

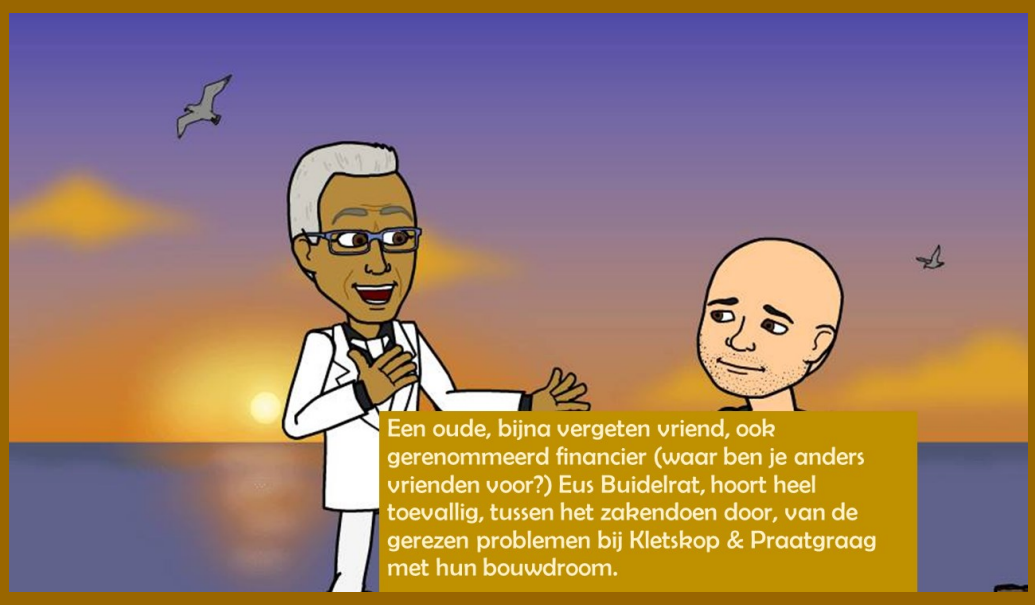

Pieter Pottenkijker - De droom van het Witte Zwembad

Praatgraag verontwaardigd:

"Waarom hebben wij dat nou niet bedacht Kletskop? Oh, wat zijn wij ongelooflijk blij dat Buidelrat bestaat."

Op Des Arcades, bij het Heerschap, zijn goedgelovige volgelingen en zijn critici is deze laatste variant natuurlijk nog niet bekend en de twijfel aan een goede afloop van het Hotel-avontuur laait weer hoop op, tot....een dikke brief van Kletskop & Praatgraag bv op de mat ploft.

"Geacht college...

Naast Buidelrat hebben zich nu nog twee medefinanciers gemeld.

Een Bank (toppunt van betrouwbaarheid) en een grote bouwonderneming (soliditeit)....

hoogachtend met vriendelijke groeten Kletskop & Praatgraag bv."

Op 30 jun i 1992 introduceert de heer Praatgraag de al in vele projecten succesvol gebleken projectontwikkelaar/financier Eus Buidelrat.

De heer Buidelrat legt de aanwezigen in korte zakelijke zinnen uit waarom het zonder hem niet gelukt is, het in principe prima hotelplan, van de grond te krijgen. En licht verder toe hoe het mét hem wel zal lukken.

"Onze beloftes, waarmee kan ik ze vergelijken? Met het spiegelbeeld van de maan in een dauwdruppel, glinsterend aan de snavel van een wilde eend."

U kunt zich trouwens nu al komen overtuigen van het toekomstig succes, want bij deze nodig ik, Buidelrat, u allen uit een kijkje te komen nemen in één van mijn eerder gerealiseerde zéér geslaagde projecten, het resort One Duck Leg!"

Buidelrat's optreden is ten einde.

Alle (?) aanwezigen brengen hem een staande ovatie.

Hij knikt iedereenvriendelijk toe en is er dan weer razendsnel vandoor.

"Resort One Duck Leg? Resort One Duck Leg? Die naam heb ik toch eerder gehoord?

Maar in welk verband, Kapelaan Jos? Ik geloof toch niet dat wij die uitnodiging moeten aannemen.

Maar misschien kunnen we de onbetrouw-bare campinggasten er een kijkje laten nemen."

Een intrigerende, creatieve, internationale verkoopcampagne is gestart met als thema "KOOP UW EIGEN PLATSIE OP EEN TOPLOKATIE".

Er verrijst op de nog verse zerk van het Witte Zwembad, aan de rand van het zonneveld, een luxueuze verkoopkeet van Eus Buidelrat Investment, waar de toekomstige koper/investeerder zich er plekke kan komen overtuigen van de unieke situering van zijn bezit.

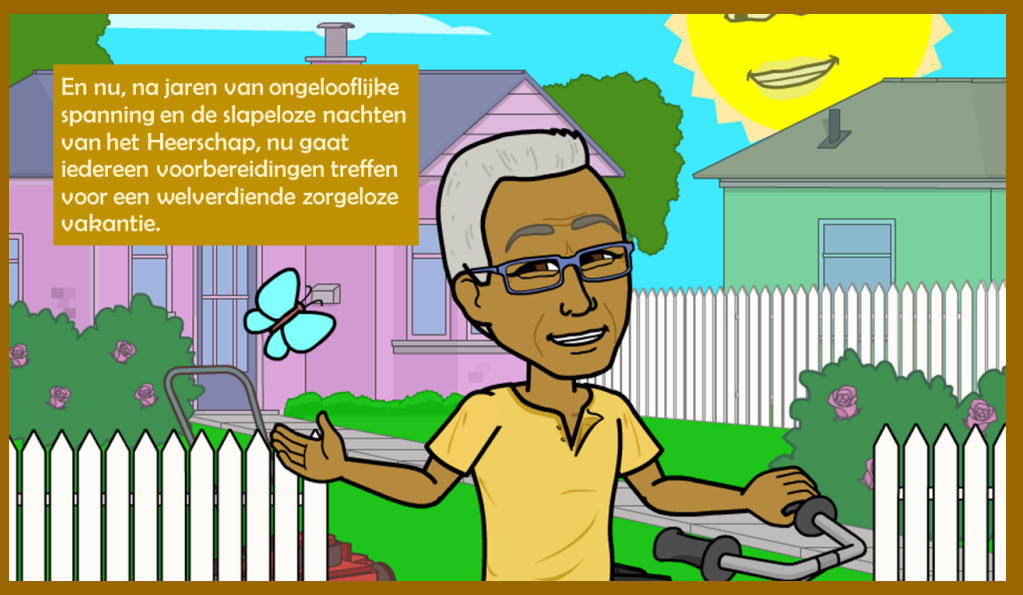
De lichte mineurstemming in het praathuis slaat om in uitbundige feestvreugde.

De glazen worden gevuld en het Heerschap spreekt de gevleugelde woorden: *"Sin transit quorum, omnibus hotelum"* (Ondanks onze inspanningen, gaat het hotel er tóch nog komen!).

"En mijne dames en heren", zingzegt het Heerschap zijn hoogste lied, *"mijn lieve dames en geachte heren, ik kan u óók nog vertellen dat de heer Buidelrat mij zojuist, telefonisch en in vertrouwen, heeft medegedeeld dat de verkoop boven verwachting verloopt. En na de zomervakantie gooit hij er nog een schepje bovenop om de allerlaatste gegadigden niet te toeven teleurstellen. Weet u dat ik er bijna zelf zin in krijg?"*

Pieter Pottenkijker - De droom van het Witte Zwembad

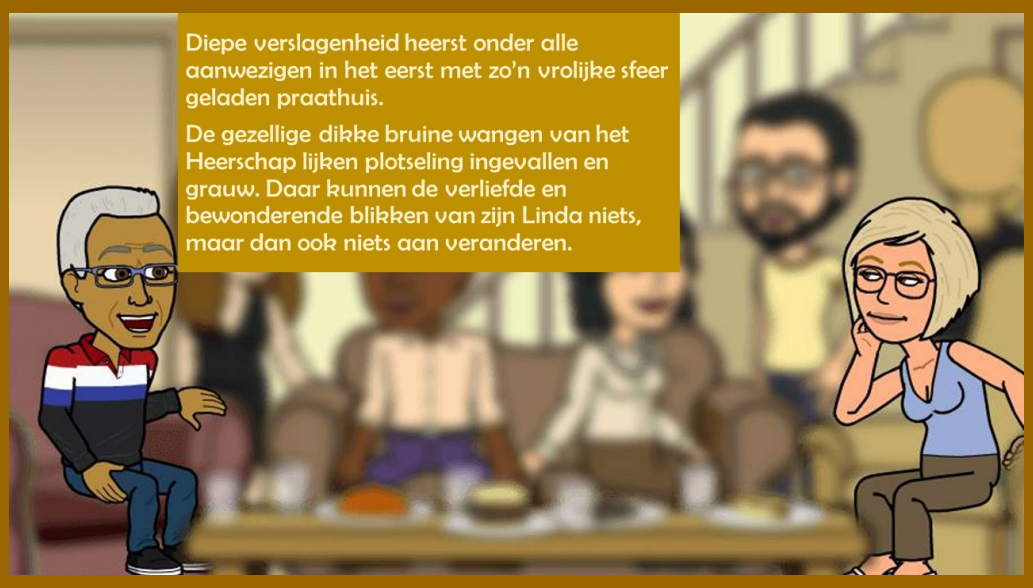

Pieter Pottenkijker - De droom van het Witte Zwembad

Diepe verslagenheid heerst onder alle aanwezigen in het eerst met zo'n vrolijke sfeer geladen praathuis.

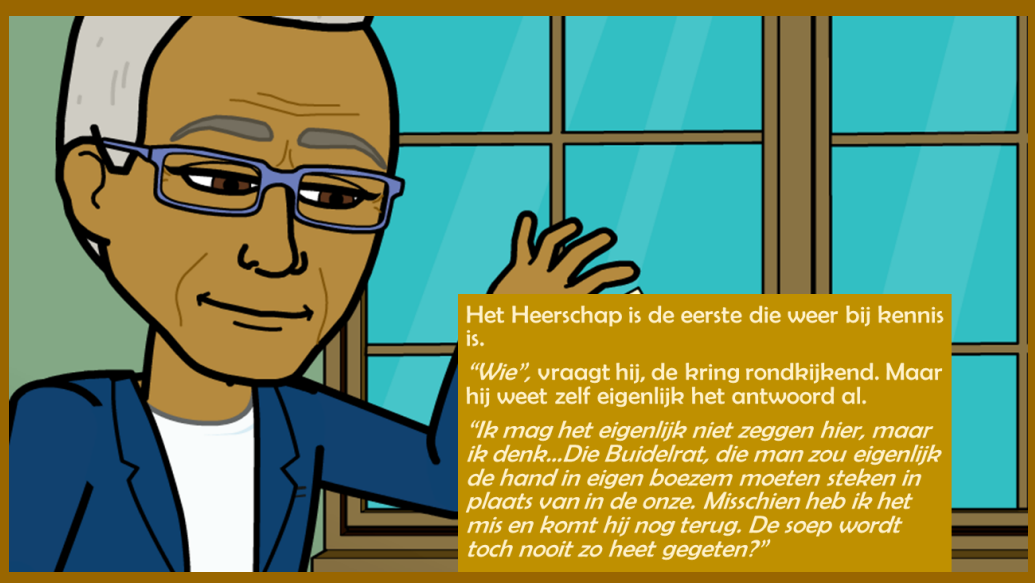
De gezellige dikke bruine wangen van het Heerschap lijken plotseling ingevallen en grauw. Daar kunnen de verliefde en bewonderende blikken van zijn Linda niets, maar dan ook niets aan veranderen.

Kapelaan Jos laat met gesloten ogen het rampzalige bericht tot zich doordringen.

De staatsraad zucht lang en diep, hij is alle grip op de werkelijkheid kwijt en de campinggasten zitten met verbijsterde gezichten achter het groene tafelkleedje naar hun koud geworden kopjes koffie te staren.

Op die 1 of 2 na, die het altijd wel gezegd hebben.

Het Heerschap is de eerste die weer bij kennis is.

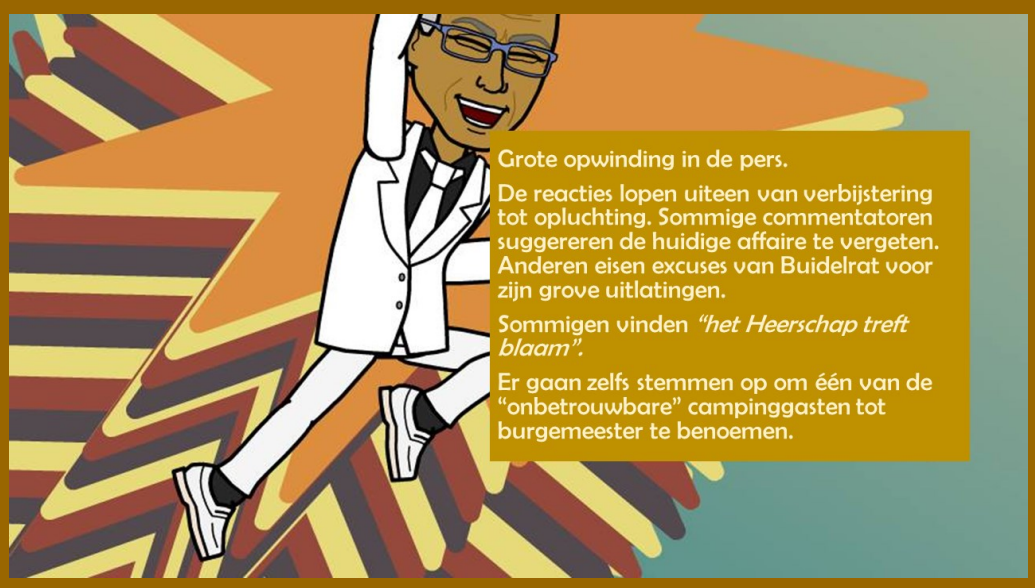
"Wie", vraagt hij, de kring rondkijkend. Maar hij weet zelf eigenlijk het antwoord al.

"Ik mag het eigenlijk niet zeggen hier, maar ik denk...Die Buidelrat, die man zou eigenlijk de hand in eigen boezem moeten steken in plaats van in de onze. Misschien heb ik het mis en komt hij nog terug. De soep wordt toch nooit zo heet gegeten?"

Maar Buidelrat blijft bij zijn besluit. Des Arcades kan zich zijn onmisbare medewerking wel op de criminele buik schrijven.

"In dit land kun je op iedere hoek van de straat drugs kopen, maar als je luchtkastelen verkoopt word je als een crimineel neergezet. Het is een geluk voor deze gemeenschap dat ik dat nu juist niet ben. Ik ben een deugdzame zakkenvuller, zonder er plezier aan te beleven; als ik een crimineel was zou ik er een zijn zonder berouw."

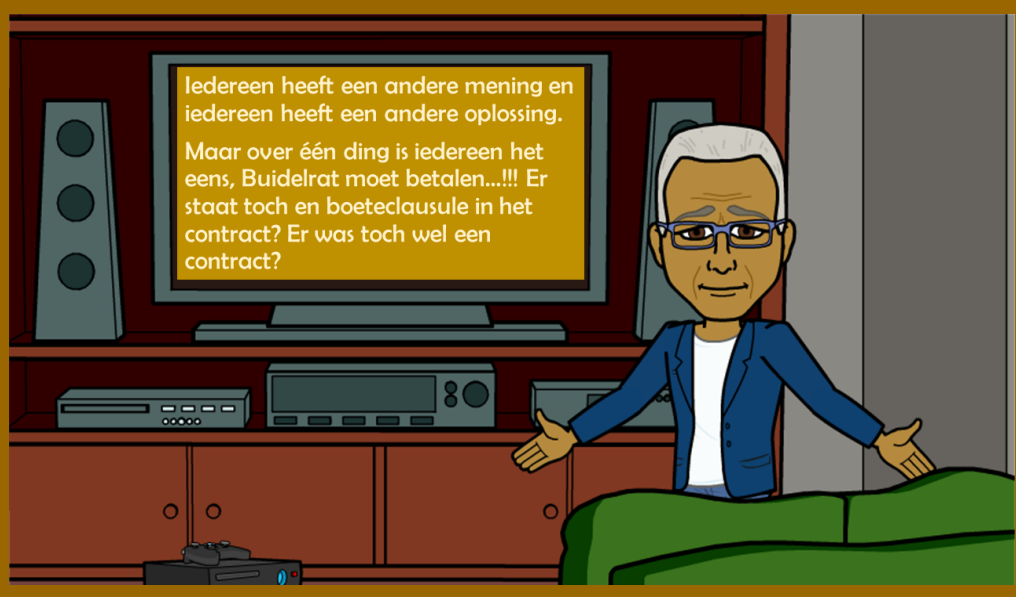

Grote opwinding in de pers.

De reacties lopen uiteen van verbijstering tot opluchting. Sommige commentatoren suggereren de huidige affaire te vergeten. Anderen eisen excuses van Buidelrat voor zijn grove uitlatingen.

Sommigen vinden *"het Heerschap treft blaam"*.

Er gaan zelfs stemmen op om één van de "onbetrouwbare" campinggasten tot burgemeester te benoemen.

Iedereen heeft een andere mening en iedereen heeft een andere oplossing.

Maar over één ding is iedereen het eens, Buidelrat moet betalen...!!! Er staat toch en boeteclausule in het contract? Er was toch wel een contract?

Ook het Heerschap, Kapelaan Jos, de staatsraad en de betrouwbare campinggasten laten zich niet onbetuigd.

Hun beschuldigende vingers wijzen alle kanten uit. Sommige zelfs de goeie...

Het Heerschap doet er schamper over: *"Roddel is het opiaat van de onderdrukten."*

De hele gemeenschap op Des Arcades is diep gekwetst. We zien ze in groepjes samendrommen op het zonnevel, de Put van Verdriet of (laveloos) aan de bar.

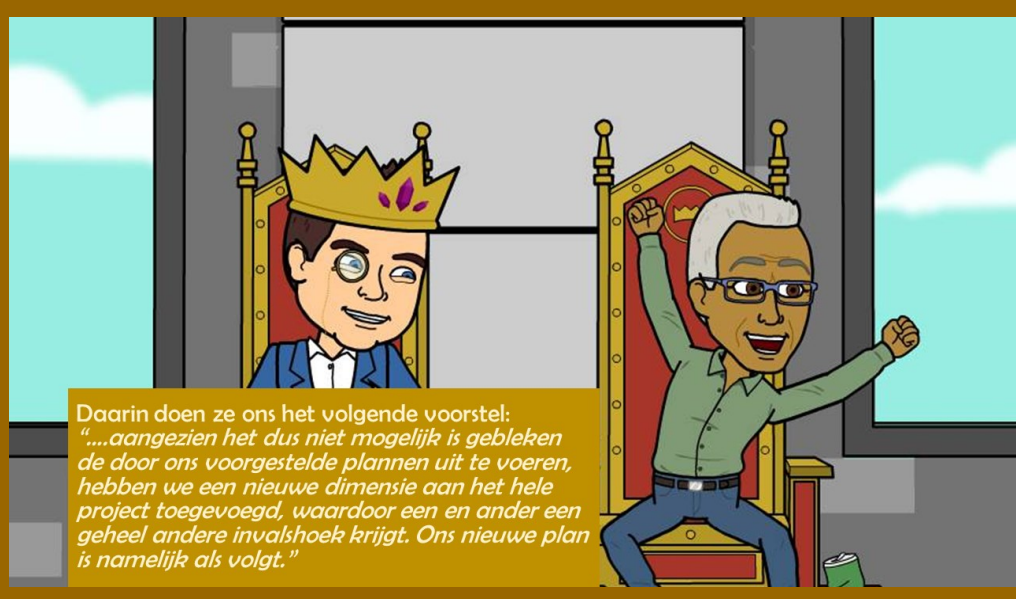
Vergeten is de dubieuze rol van het Heerschap c.s. in het hele hotel-avontuur met Kletskop & Praatgraag.

De gesprekken gaan maar over één ding. *"Wij willen het hoofd van Buidelrat"!!!!*

Het eerste tumult is weer wat bedaard. De campinggasten, Kapelaan Jos, het Heerschap zelf en de staatsraad zitten weer (het leven gaat door) voor hun maandelijkse vergadering bij elkaar. Het Heerschap neemt het woord.

"Mijne heren, er is vandaag een brief bezorgd van Kletskop & Praatgraag bv."

Daarin doen ze ons het volgende voorstel: *"....aangezien het dus niet mogelijk is gebleken de door ons voorgestelde plannen uit te voeren, hebben we een nieuwe dimensie aan het hele project toegevoegd, waardoor een en ander een geheel andere invalshoek krijgt. Ons nieuwe plan is namelijk als volgt."*

Pieter Pottenkijker - De droom van het Witte Zwembad

